

Living the Lotus

Buddhism in Everyday Life

2023
START

New Year's issue

Thông điệp năm mới

Tinh tấn một cách tràn đầy năng lượng

Chủ tịch Hội Rissho Kosei-kai - Nichiko Niwano

Không tu dưỡng bản thân và chỉnh đốn tốt gia đình thì không thể có hòa bình của quốc gia, hòa bình của thế giới

Ở phía trước hình vẽ do Đức Khai Tổ Nikkyo Niwano vẽ phỏng theo họa sỹ Taikan Yokoyama

Xin chúc mừng năm mới.

Thảm họa vi-rút corona vẫn đang tiếp diễn y như trước đây, nhưng cũng có thể quan sát thấy quang cảnh là tại các khu phố thì cuộc sống bình thường đang từ từ trở lại. Chúng ta hãy sống qua từng ngày từng ngày một một cách tích cực trong khi vẫn cẩn thận với việc lây nhiễm.

Theo một cuộc khảo sát nọ, những thứ mà mọi người bắt đầu muốn coi trọng nhân thảm họa vi-rút corona là gia đình, sức khỏe, thời gian và sự tin tưởng. Hình như là thông qua sự lây lan rộng của bệnh truyền nhiễm, rất nhiều người đang nhìn lại cuộc sống của mình cho tới lúc này và đang trang bị cho mình những giá trị quan mới. Chúng ta đương nhiên là cũng muốn chú tâm để sống đơn giản và tập trung vào những việc thực sự quan trọng.

Mặt khác, năm ngoái thì chúng ta đối mặt với tình hình quốc tế căng thẳng là việc Nga xâm lược Ukraina. Hàng chục ngàn người đã trở thành nạn nhân. Tôi muốn cùng với các bạn dâng lên lời cầu nguyện và suy nghĩ xem bản thân có thể làm điều gì để chiến tranh kết thúc càng sớm càng tốt và mọi người có thể trở lại cuộc sống thường ngày yên bình.

Điều mà chúng ta phải trân trọng trước tiên là “hòa bình tới từ bên trong” của mỗi người. Có thể nói rằng chiến tranh suy cho cùng cũng có ngòi nổ là sự phát huy tác dụng của tâm hồn của con người. Gần đây, tôi thường nghe thấy những tiếng nói kêu như là “Đất nước đó thật xấu xa” và “Người đó thật không thể tha thứ”. Đó có lẽ là một cảm xúc trung

thực trong lòng, nhưng thứ quan trọng về mặt tôn giáo là phải xem lại mình xem tâm hồn của bản thân mình có hòa bình một cách đích thực hay không.

Những người làm tổn thương những người xung quanh bằng lời nói hay hành động của mình lúc thường ngày cho dù có lên tiếng ủng hộ hòa bình bao nhiêu đi nữa thì vẫn không có sức thuyết phục người khác. Việc luôn luôn hướng ánh mắt về thế giới bên trong với câu hỏi là “Mình thì như thế nào?” và “Có thể nói là tâm hồn hòa bình không?” là vô cùng quan trọng.

Cách nắm giữ tâm hồn như thế này là điều chúng ta nên trang bị cho mình từ lúc thường ngày. Nếu đưa ra một ví dụ quen thuộc, khi thức dậy vào buổi sáng và trời đang mưa thì chúng ta thường hay có kiểu thốt ra những câu như “Thời tiết xấu quá”. Tôi tất nhiên là muốn thay đổi thói quen luôn có sự bất mãn khó chịu đối với những sự kiện khác nhau xảy ra trước mắt và có cách nhìn nhận sự vật mang tính phủ định.

Dù vậy, nếu bạn bị thôi thúc bởi sự công phẫn gọi là không thể tha thứ cho những kẻ gây chiến, và không được giết hại hay làm tổn thương người khác, thì trước hết, việc hạ quyết tâm một cách chắc chắn rằng “Mình sẽ không bao giờ làm thế” là thái độ mang tính tôn giáo.

Thêm vào đó, điều quan trọng là từ nay thực hiện việc “tề gia” (chỉnh đốn tốt gia đình) để giáo dục con người, hình thành nhân cách một cách thấu đáo trong gia đình, đơn vị nhỏ nhất của xã hội, với trung tâm là bàn thờ thần phật.

Trong ‘Đại học’ của Nho giáo có đoạn viết “Tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ”. Nghĩa là sửa tâm mình cho đúng, tu dưỡng bản thân, chỉnh đốn tốt gia đình và góp phần làm cho thế giới hòa bình. Nói cách khác thì nếu không sửa tâm mình cho đúng, không tu dưỡng bản thân, không chỉnh đốn tốt gia đình thì không thể có được hòa bình của quốc gia cũng như hòa bình của thế giới. Chúng ta mỗi người hãy cùng nhau khắc ghi điều này trong lòng một cách thấu đáo.

Hơn nữa, cho tới giờ, tôi đã thừa rằng việc kế thừa truyền thống của Nhật Bản để trước tiên hãy cải thiện đất nước mình cho tốt và tạo dựng nên một đất nước huy hoàng là vô cùng quan trọng.

Đặc trưng của quốc gia Nhật Bản nằm ở việc được sống dưới một thiên hoàng và hoàng tộc không gì sánh được kể cả trên thế giới, và dựa trên đó mà quốc dân trở nên hài hòa, xây dựng nên một nền văn hóa phong phú kể từ khi kiến quốc cho tới ngày hôm nay. Dựa trên truyền thống đó, việc làm cho Nhật Bản trở thành một quốc gia huy hoàng là điều quan trọng nhất ngay lúc này cho dù thế giới có toàn cầu hóa như thế nào đi nữa, và tôi nghĩ rằng chỉ khi có điều đó thì Nhật Bản mới được thế giới chấp nhận rộng rãi.

Nhật Bản vào thời cổ đại định ra tên nước là “Đại Hòa (Yamato)”, và lấy việc duy trì nhất quán trước sau như một tinh thần “nền hòa bình lớn lao”, “sự hài hòa lớn lao” làm lý tưởng mang tính quốc gia.

Thái tử Shotoku đã nêu ra một câu nói là “Dĩ hòa vi quý (lấy sự hòa hợp làm điều quý giá)” trong điều 1 của Hiến pháp 17 điều.

Điều quan trọng là phải kế thừa những truyền thống như vậy, làm cho Nhật Bản trở thành một quốc gia hòa bình vững chắc, đồng thời làm cho điều đó lan tỏa ra toàn thế giới.

Một thế giới hòa bình sẽ được xây dựng dựa trên sự bồi đắp của những nỗ lực bền bỉ như vậy.

Đồng thời, thứ mà tôi muốn đề tâm thực hiện là việc mỗi người chúng ta sẽ tiếp tục có sự quan tâm đến cả các sự kiện của những nước nằm cách xa chúng ta. Và từ việc biết được về những người đang đối mặt với hiện thực khó khăn, dành suy nghĩ cho họ và chia sẻ nỗi khổ sở hay nỗi đau buồn của họ, sự cầu nguyện sâu sắc và hành động đi tới bước tiếp theo sẽ sinh ra.

Ở ngay bên cạnh chúng ta thì có những nỗ lực hành động như Liên đoàn tôn giáo mới (Liên đoàn các đoàn thể tôn giáo mới của Nhật Bản), WCRP (Hội nghị hòa bình các nhà tôn giáo thế giới), hoạt động hòa bình mà trước tiên là phong trào dành tặng một bữa ăn của hội chúng ta. Tôi luôn muốn tham gia với thái độ tự chủ, tự nguyện trên mỗi cương vị.

Tất cả hãy cùng nhau thức dậy với lòng biết ơn và tinh tấn một cách khỏe khoắn và tràn đầy sức sống mỗi ngày

Đứng trên sự việc như thế này, tôi xin trình bày “Phương châm cho năm 2023” như sau đây.

Năm nay, hội chúng ta nhờ ơn trời đã đón lễ kỷ niệm tám mươi lăm năm sáng lập. Tất cả chúng ta hãy cùng nhau thức dậy với lòng biết ơn và tinh tấn một cách khỏe khoắn và tràn đầy sức sống mỗi ngày.

Trong năm nay tôi cũng mong ước rằng mình sẽ vừa theo dõi sát tình hình lây lan của vi-rút corona dạng mới, vừa thực hiện công việc một cách sáng tạo và nghiêm túc xem thông qua đời sống tín ngưỡng, chúng ta mỗi người cùng nhau sẽ làm thế nào để chinh đốn tốt gia đình, làm thế nào để nuôi dạy và hình thành nhân cách cho thanh thiếu niên và trẻ em - những người sẽ gánh vác tương lai, với tư cách là bậc ông bà cha mẹ, với tư cách là cha mẹ, với tư cách là vợ chồng, và hơn nữa, kế thừa truyền thống của Nhật Bản rồi làm thế nào để tạo dựng nên một đất nước huy hoàng.

Như trong năm ngoái tôi cũng đã truyền tải, việc từng người trong các cặp vợ chồng (thế hệ trẻ), cha mẹ (thế hệ trung niên) và bậc ông bà cha mẹ (thế hệ cao tuổi) phải dốc hết toàn bộ sức mình cho mệnh đề cơ bản gọi là “trồng người (nuôi dạy con người)” là vô cùng quan trọng trong cả xã hội hay đất nước.

Ngoài ra, trong phương châm năm nay tôi đã thêm vào một câu là “Tất cả chúng ta hãy cùng nhau thức dậy với lòng biết ơn và tinh tấn một cách khỏe khoắn và tràn đầy sức sống mỗi ngày”.

Khi cúng dường vào mỗi buổi sáng, việc được lập đầy bởi cảm xúc biết ơn gọi là “Thật sự là đáng biết ơn” và “May mắn tôi mới được thế này” có thể nói là suối nguồn trong quá trình sống đời hết sức mình một cách chu đáo qua từng ngày từng ngày một. Sự bồi đắp đó sẽ dẫn đến một cuộc đời đầy đủ sung túc.

Thế thì, cũng không cần phải nói rằng đối với con người chúng ta, cách nắm giữ tâm hồn là điều cốt yếu nhất. Bởi vì những hiện tượng ngay trước mắt sẽ biến đổi vô cùng vô tận theo cả hướng tốt lẫn hướng xấu tùy thuộc vào tâm hồn mình.

Chính vì vậy, chúng ta không thể bỏ qua việc luôn không ngừng mài giũa và chinh đốn tâm hồn mình.

Có một đoạn trong Kinh Pháp Cú tượng trưng cho điều đó.

“Chẳng đâu khác chính bản thân mình, Mới là nơi nương tựa của mình, Đánh thức bản thân mình, Đâu cần nương tựa vào ai, Chinh đốn tốt thì trong chính bản thân mình, Mới có nơi nương tựa, Khó lòng mà kiếm được ở đâu”

“Nơi nương tựa” có nghĩa là nơi tin cậy để gửi gắm bản thân vào, là chỗ dựa của mình. Đây là điều chỉ ra rằng nhờ việc chinh đốn tâm hồn của bản thân mà chính bản thân mình sẽ trở thành một chỗ dựa không gì thay thế được.

Tất nhiên, những lời dạy của Phật là báu vật vô thượng. Chỉ có điều, Phật pháp thì chỉ có học tập, thực hành và lĩnh hội nó mới có thể thu được giá trị đích thực. Nếu không đi tới chỗ có thể thực hành trong thực tế một cách thấu đáo mà chỉ ở giai đoạn đơn giản là học tập và biết được thì không thực sự là đã học.

Cho dù chính mình bị giầy vò bởi nỗi phiền não đi chẳng nữa nhưng việc tuân theo những lời dạy để kiểm soát bản thân và bước đi trên một con đường phù hợp hơn là việc được ví như là “Chẳng đâu khác chính bản thân mình, Mới là nơi nương tựa của mình”

Theo ý nghĩa đó, để chúng ta mài giũa tâm hồn từ nay trở đi thì việc lấy những cuốn sách v.v. của những vị được gọi là thánh nhân làm sách gối đầu giường và lấy đó làm mục tiêu và lý tưởng đề nỗ lực xây dựng bản thân trở nên rất quan trọng, và tất nhiên là ba hành động tín ngưỡng căn bản (cúng dường, dẫn đường chỉ lối - tới nhà thăm hỏi - buổi nói chuyện Phật pháp, học hành Phật pháp) cũng vậy. Bản thân tôi cũng đề tâm để học tập từ tất thảy mọi thứ ví dụ như Nho giáo

chứ không chỉ riêng Phật giáo để không bị tính ì cuốn trôi đi.

Tiếp xúc với đại tự nhiên cũng là việc có ý nghĩa sâu sắc. Bốn mùa tuần hoàn, cả cây cối lẫn hoa cỏ, chim chóc hay côn trùng cũng thay đổi và trở nên mới mẻ mỗi ngày.

Thiền sư Ekiho Miyazaki, người làm trụ trì chùa Eihei (Vĩnh Bình), ngôi chùa chính của phái Tào Động tông và sống thọ tới tròn 106 tuổi, đã nói rằng “Thứ đang âm thầm thực hành chân lý chính là đại tự nhiên”.

Con người chúng ta thường có tật hay đưa ra bình phẩm kiểu như người đó thật xấu xa, cuộc đời này thật xấu xa. Tuy nhiên, tôi nghĩ biết đâu là vốn từ đâu thì việc mỗi người trở nên có thể âm thầm thực hành chân lý giống như đại tự nhiên sẽ trở thành cái gốc để được cứu rỗi.

Người ta nói rằng cái gọi là tâm hồn của con người đã tiến hóa từ đời sống mang tính sinh học và mang tính động vật đơn thuần, trải qua hàng trăm ngàn năm, cuối cùng đã bắt đầu có tâm hồn có tình người và đồng cảm với người khác.

Đặc biệt là tâm hồn gọi là “đau buồn” là một trong những chức năng quý giá nhất trong xúc cảm của con người. Chúng ta đã được chỉ dạy rằng chỉ khi bắt đầu có thể có lòng thương cảm, đồng cảm và đau buồn với những sự việc của các quốc gia trên thế giới, những sự việc trong cuộc đời này, những sự việc của người khác không chỉ là người trong gia đình như cha mẹ, anh chị em, con cái của bản thân, thì mới có thể là người văn minh.

Cảm thấy đau buồn sâu sắc khi nhìn thấy người khác đối mặt với khó khăn — chính tâm hồn này mới là động lực để làm thế giới được hòa bình.

Nếu nói với hội chúng ta thì từ việc một lòng mong ước rằng muốn chạm đến nỗi đau buồn của người khác, khóc cùng họ, và mong bằng cách nào đó họ được cứu rỗi, tâm hồn gọi là muốn truyền tải những lời dạy của Đức Phật sẽ được đánh thức dậy. Tôi nghĩ rằng lòng từ bi của Đức Phật thể hiện ra ở đó.

Trong lời của Kenji Miyazawa, một người sùng bái tín ngưỡng của Kinh Pháp Hoa, có câu là “Chính cái mãi mãi chưa hoàn thành này lại chính là hoàn thành”. Điều này nói lên rằng việc sống một cuộc đời với cảm xúc gọi là nó không hoàn thành dù bao nhiêu thời gian trôi qua mới chính là sự hoàn thành theo ý nghĩa thực sự. Việc chúng ta cứ mãi tìm tòi tới cùng với ý nghĩ rằng “Tôi không hiểu, tôi không hiểu” chứ không phải là “Tới đây thì tôi đã hiểu rồi”, và tiếp tục câu đạo là điều cốt lõi, và điều đó không phải là gì khác mà chính là “canh tác mảnh ruộng tâm hồn”.

Tôi mong ước rằng năm nay cũng là một năm mà tôi sẽ cùng quý vị cùng nhau mài giũa tâm hồn, thức dậy với lòng biết ơn và tinh tấn một cách khỏe khoắn và tràn đầy sức sống mỗi ngày.

(Từ Báo Kosei - số ngày 1 tháng 1 năm 2023)

